

ΤΟ ΔΟΝΤΑΚΙ

1

Θυμάσαι;... Θυμάσαι;... στην Έκκλησία;
τό πέπλο, τό φράκο; τή φωτοχυσία;

2

Θυμάσαι στολές χρυσές; κυρίες; μουσικές;
τή ζήλεια; τόν φθόνο; καί τίς πολλές εϋχές;

3

Άλλοί!... μήνες έφθαναν για ν' άλαφροπαθήσης
άπωνα καί άβουλα τό ταΐρι σου ν' άφήσης!

4

Σκέπτεσαι καί χάνεσαι, σκοτάδι τής ζωής
ποτέ σου δέν απέκριψες τόν πόθο νά μέ δής.

5

Πατέρας έμαθα πώς έγινα άπ' τά Ληξιαρχεία
γι' άλλους χαρά δτ' ήτανε σέ μένα δυστυχία!

6

Πέρασα μόνος μακρυά χρόνια στήν ήσυχία
μά τήν πατρίτητα δέν γνώρισα ούτε τήν εϋτυχία.

7

Ή ρόδα τής ζωής τόν χρόνο μοϋ δηλώνει,
πώς τώρ' αλλάζει τό παιδί τό δόντι ποϋ
(μέ νοιώνει.

8

Τό δόντι αυτό μήν τό πετάς στήν λάσπη,
(στόν άέρα
δαχτυλιδάκι, στείλιτο μου, νά τό φορώ
(νά μέ καλεί ΠΑΤΕΡΑ!

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Ν. ΜΑΛΜΟΣ

Χανία 1 Μαρτίου 1935

Στήν Ιεράν σκιάν τής γυναίκας μου.

Του Μυριού J. Νανουτσίου
Μετα Ν. Π. Διά Νέο Έτος 1970
Ο Δισυδολογία
Αντώνης

Χανία 20-12-69.